

for indeværende Aar kan altsaa forhøjes til 10,5, uden at der bliver Tale om at indføre nogen Formueafgift. Men jeg vil ikke skjule, at det har været Hensigten med Lovforslaget saa vidt muligt at holde Skatteprocenten paa samme Højde i næste Skatteaar som for indeværende Skatteaar, netop for at beskytte de Interesser, som jeg mener trænger til at beskyttes.

I øvrigt udtalte den højtærede Minister sin Frygt for Lovforslagets Konsekvenser. Jeg synes nu, at disse Konsekvenser er til at overse, og det er min Opfattelse, at hvis man i Virkeligheden ønsker at gaa den Vej under disse særlige Forhold at lægge Skatten dør, hvor Skatteevnen er, maa der foretages Ændringer i den nugældende kommunale Skattelov. I modsat Fald vil, som jeg allerede har gjort opmærksom paa, Folk, der faktisk ingen Skatteevne har, komme til at betale til Fordel for dem, som har en betydelig Skatteevne.

Naar Ministeren saa stærkt bebrejdede os, at vi her var stillet i et Modsætningsforhold til os selv, idet vi paa den ene Side bebrejdede Regeringen dens Nedskæringer og paa den anden Side kom med Forslag om nye Skatter, skal jeg sige, at vi er enige i at ville tilvejebringe den Mulighed for Nedgang i den offentlige Beskatning, som er til Stede, blot vi kan blive enige om at give det Grundlag, der skaffer en saadan Nedsættelse, en virkelig forsvarlig Udformning, men den højtærede Regering vil altid finde os som skarpe Modstandere, naar den gaar ud med en Politik, som ikke kan andet end tilvejebringe en Ordning, hvorved de Befolkningslag, der har den daarligste Skatteevne, skal undgælde for at fritage den Del af Befolkningen, der i Virkeligheden har en betydeligt større Skatteevne.

Hagbart Berg: Som det alt vil være fremgaaet af den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, kan Venstre aldeles ikke være med til at fremme det foreliggende Lovforslag. Det Spørgsmaal, der her drøftes, er jo for saa vidt ikke nyt, vi drøftede det i sin Tid i Udvalget, da vi behandlede den personlige Skat til Kommunerne i Samlingen 1923—24, men den Gang tog vi ogsaa fra vor Side Afstand fra et Forslag, der var fremme fra radikal Side, om i visse Tilfælde at gaa til en kommunal Formueskat. Fler-tallet i Udvalget den Gang, Venstre og Konservative, skrev i Betænkningen — i øvrigt det samme, som den højtærede Minister nu

sagde —, at man i og for sig meget godt forstod, at et Spørgsmaal af den Art kunde rejses ud fra et rent kommunal-politisk Synspunkt, men vi føjede til — og det vil vi stadig staa ved —, at naar der er Tale om Beskatning, maa man se paa den samlede personlige Beskatning paa Indkomst og Formue, baade til Stat og Kommune. Det er altsaa det Forhold, der er det afgørende, naar en Mand skal udrede sin Skat.

Jeg maa i øvrigt mene, at Forholdene ligger ganske anderledes nu end den Gang, thi den Gang kunde det hælde, navnlig i Købstadkommunerne, at en Mand gennem flere Aar havde haft en overordentlig stor Indkomst, en Krigsindtægt, og saa i Løbet af et Aars Tid pludselig gav Nul i Skat, og dette vakte i mange Bykommuner en ikke ringe Forargelse. Men vi maa huske paa, at Forholdene er væsensforskellige i By og paa Land. Vi ser det efter de sidste Oplysninger, vi har skattemæssig set, med Hensyn til Fordelingen af Skatten paa fast Ejendom og paa Indkomst. Paa Landet betaler man 29,8 pCt. af den Skat, der svares, i Ejendomsskat, og 29,1 pCt. til Amtet, altsaa 58,9 pCt. af den Skat, der svares i Landkommunerne, er Skat paa faste Ejendomme. Man vil saaledes forstaa, at selv om der mangfoldige Steder paa Landet slet ikke er nogen Indkomst, betales der fremdeles en betydelig Skat til Landkommunerne. Det er naturligvis et Forhold, der ikke er behageligt for den, der skal udrede Skatten, naar han ingen Indtægt har haft af sin Ejendom, men ud fra et rent skattemæssigt Synspunkt kan det kun siges at være en Fordel for Kommunerne under de nuværende Forhold — men det er altsaa en anden Side af Sagen. Derimod i Byerne betales der i Øjeblikket — saaledes har det da været indtil for ganske nylig i Provinsbyerne — kun 5,1 pCt. i Ejendomsskat, og derfor vil disse Kommuner blive ramt saa meget haardere, hvis en hel Række erhvervsdrivende eller andre Skatteydere nu ingen Skatteevne har mere. Jeg mener altsaa, at Forholdene nu er ikke saa lidt anderledes end den Gang, thi nu har adskillige erhvervsdrivende baade paa Land og i By ikke haft nogen Indtægt i det sidste Aars Tid paa Grund af Forhold, de ikke selv har været Herre over, og har maaske endog paa Grund af den uventet stærke Kronestigning været nødt til at tære paa deres Formue for overhovedet at eksistere. Jeg skulde da mene, at det er ganske urimeligt, at en Mand, der for overhovedet at eksistere har maattet tage op af sin Formue, i mange Tilfælde